

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้ แบบซิปปา(CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

The Development of Learning Achievement in Word Combination
of Lao Students at Souphanouvong University,
Lao P.D.R., Using CIPPA Learning Model

คำชาย จันทะหงษ์ (Khamxay Chanththahong) *

ดร. สิทธิพล อาจอินทร์ (Dr. Sitthipon Art-in) **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปาโดยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวมีการวัดผลหลังเรียน(One Shot Case Study) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ภาควิชาครุภาษาลาว วรรณคดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องการสนธิคำ จำนวน 6 แผน 2) แบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.48 คิดเป็นร้อยละ 81.60 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ 44 คน คิดเป็น ร้อยละ 91.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสอนของครู ด้านเนื้อหา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของครู นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, $\bar{X} = 4.57$, $\bar{X} = 4.52$) ส่วนด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$)

คำสำคัญ: การสนธิคำ การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

Keywords: Word Combination, CIPPA Learning Model, Learning Achievement

* นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The purposes of the present research were 1) to develop learning achievement in word combination in Lao language using CIPPA Learning Model so that the students make a mean learning achievement score of 70% or better and at least 70% of the students pass the prescribed passing criterion of 70% and 2) to investigate the students' satisfaction with the learning activities on the subject of word combination in Lao language using CIPPA Learning Model. The study employed the One-shot Case Study Research Design for data collection. The target group consisted of 48 second-year students in the Department of Lao Language and Literature Instruction, the Faculty of Education, Souphanouvong University, during the first semester of the 2012 academic year. The instruments used for the study comprised of 1) 6 lesson plans on the subject of word combination in Lao language, 2) a learning achievement test and 3) a questionnaire for eliciting the students' opinions concerning their satisfaction with the learning activities using the CIPPA Learning Model. The collected data were analyzed by means of calculating arithmetic mean, standard deviation and percentage.

The findings showed that:

1. The students made a mean learning achievement score of 24.48 or 81.60% of the full marks and 44 or 91.67% of them passed the passing criterion which was higher than the prescribed criterion;
2. The students showed a "highest" level of satisfaction towards the learning activities using the CIPPA Learning Model as organized for them ($\bar{X} = 4.57$). However, when the findings were scrutinized categorically, it was found that the manner of teaching, the subject content and learning achievement evaluation were at the "highest" level ($\bar{X} = 4.70$, $\bar{X} = 4.57$ and $\bar{X} = 4.52$, respectively), while learning activities model was at a "high" level ($\bar{X} = 4.49$).

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมมีหลายเหตุการณ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน เป็นเหตุให้หลายประเทศในโลกต่างตระหนักถึงความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยถือเอาเป็นปัญหาที่สำคัญ และจำเป็น คือ การพัฒนาคนให้กลายเป็นคนที่ดี มีระเบียบวินัย เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคน เพื่อรองรับการพัฒนาชาติพัฒนาสังคม ตอบสนองตามแผนยุทธศาสตร์ของชาติ

ตามกฎหมายการศึกษา (สปป. ลาว) พุทธศักราช 2550 กล่าวไว้ว่า การสร้างคนให้เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ รู้คิดค้นอย่างสร้างสรรค์ มีวิชาชีพ และมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมให้กลายเป็นสังคมแห่งการ

เรียนรู้ตั้ง ดำรงของนายกรัฐมนตรี ฉบับเลขที่ 84/นย. ก็ได้กำหนดแผนว่า ภายในปี พ.ศ. 2563 ต้องผลักดันให้ประเทศชาติหลุดพ้นจากความเป็นประเทศด้อยพัฒนา โดยรับประกันคุณภาพของการศึกษาทั้ง 5 ด้าน คือ คุณสมบัตินักศึกษา ปัญญาศึกษา แรงงานศึกษา พลศึกษา ศิลปศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ สปป. ลาว, 2551) ในการทำให้ประเทศเดินสู่ความเจริญนั้น การให้การศึกษ และการยกระดับการศึกษาแก่ประชาชนจึงเป็นภารกิจอันสำคัญของรัฐบาลลาว ดังนั้น จึงได้มีนโยบายในการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น และกระจายไปสู่ภูมิภาค มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ จึงได้รับการก่อตั้งขึ้นมาเพื่อภารกิจดังกล่าว ซึ่งภายใต้การชี้นำของกระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา

เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวพบว่า นักศึกษา ยังมีคะแนนค่อนข้างต่ำเนื่องจาก การจัดการเรียน การสอนยังไม่เน้นให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ หรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเท่าที่ควร อาจารย์ส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นการบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษา กระบวนการเรียนรู้จึงนำไปสู่ความวิตกกังวล และเต็มไปด้วยความเครียดจากกระบวนการสอบ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์, 2553) เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ครูจึงต้องศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ เหมาะกับสถานการณ์ที่เป็นจริงก็คือจัดการเรียนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างเช่น รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบชิปปา (CIPPA Model) ตามแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2552) กล่าวคือ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ และเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการลงมือ ปฏิบัติจริง เพื่อแสวงหาความรู้โดยสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง(construct)จากประสบการณ์เดิมด้วยการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับผู้สอน และเพื่อนด้วยกัน ทำกิจกรรมจริงด้วยการ เคลื่อนไหวทางร่างกาย (physical participation) เรียนรู้ด้วยกระบวนการ (process learning) การแสดง ความคิดเห็น และการสะท้อนความรู้อย่างมีเหตุผล สามารถสรุปความรู้ และนำไปใช้ (application) ใน สภาพต่างๆ ได้อย่างหลากหลายสอดคล้องกับ ผลการ วิจัยของ พลมณี สิลิพง (2549) และทองเทียน วัฒนาวงค์ (2555) ซึ่งพบว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียน เป็นศูนย์กลางทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน นักเรียนให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนมากยิ่งขึ้น เกิดความสนุกสนาน และนักเรียน ได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่มรวมทั้งเกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครูและ นักเรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ได้มีการเคลื่อนไหว ร่างกายจากการทดลอง และการแสดงผลงานสามารถ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้

นอกจากนี้ จากผลงานวิจัยของ สมเกียรติ ศรีรุ่งเรือง (2555) ศึกษาเรื่อง การพัฒนากระบวนการกลุ่มและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโลก กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาโดยใช้โมเดลชิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 32.68 คิดเป็น ร้อยละ 81.69 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้

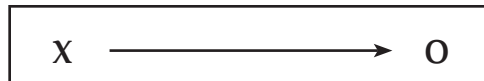
จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) เพราะผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าการจัดการเรียนรู้ รูปแบบดังกล่าว จะสามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีการ แสวงหาความรู้ที่เป็นการสร้างรากฐานคุณภาพความรู้ ในชีวิตให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์แบบ เกิดคุณค่าต่อตนเอง สังคม และบรรลุ เป้าหมายตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร นั่นคือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสนธิคำในภาษาลาวโดยใช้รูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) โดยให้นักศึกษามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนเรื่อง การสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลองขั้นต้น (Pre – Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวมีการ วัดผลหลังเรียน (One - shot Case Study) เขียนเป็น แผนภูมิ ดังนี้

- เมื่อ X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)
 O หมายถึง การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และการวัดความพึงพอใจของนักศึกษา
 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2L2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ภาควิชาครุภาษาลาว วรณคดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 48 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีดังนี้

1. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสนธิคำในภาษาลาวโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.48 จาก

คะแนนเต็ม 30 คะแนนคิด เป็นร้อยละ 81.60 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปามีขั้นตอนอย่างละเอียดตามลำดับของการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาและในแต่ละขั้นตอนนั้นได้ส่งเสริมกระบวนการใช้ทักษะต่างๆ เช่น ด้านความรู้ (K) ด้านการปฏิบัติ (P) เจตคติ (A) จากการเรียนรู้ และการได้ลงมือปฏิบัติเองของนักศึกษาจึงทำให้นักศึกษาเกิดมีความรู้ที่คงทน มีความสุขในการเรียน และมีความกระตือรือร้น สนใจในการศึกษาเล่าเรียน เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยกันจากการทำกิจกรรมร่วมกัน จึงส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ บุชบา พรหมภักดี (2552) ศึกษา เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนการอ่านสะกดคำเฉลี่ยร้อยละ 87.53 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ปทิตตา ไชยทิพย์ (2553) ศึกษา เรื่องความสามารถด้านการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 98.27 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนเฉลี่ยร้อยละ 88.27 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 ตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของพลมณี สิลิพง (2549) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาในวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผล การวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้ เรียนเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน นักเรียนให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นเกิดความสุขสนทน และ นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่มรวมทั้งเกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู และนักเรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งทำให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายจากการทดลองและการแสดงผลงานโดยสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 64.81 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ฟิสิกส์ เรื่องงาน และ พลังงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการสนธิคำในภาษาลาว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาใน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของครู นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, $\bar{X} = 4.57$, $\bar{X} = 4.52$) ส่วนด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน ด้วยความเป็นอิสระโดยมีครูคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ทำให้ครูและนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นกับการเรียน ซึ่งนักศึกษาจะได้ทั้งความรู้และประสบการณ์จริงที่ส่งผลให้นักศึกษามีความมั่นใจ กล้าคิดหาคำศัพท์ใหม่ๆ มาสนธิให้เป็น

คำศัพท์ที่สามารถใช้ได้ทั้งในสังคม และสามารถนำไปใช้อุปกรณ์ และวิธีของการสนธิได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมดา ไชยทิพย์ (2553) ศึกษาเรื่องความสามารถด้านการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบซิปปาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 4.37$) รองลงไปคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.29$) และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.26$) ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ นงลักษณ์ เขียรหอม (2547) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องกระเจงน้อยจากป่าใหญ่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงมาก และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ณัฐพงศ์ ศรีภูงา (2554) ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดลอยู่ในระดับมาก โดย ($\bar{X} = 3.96$) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สุนทร สมบัติธรร (2555) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องจำนวนจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้โมเดลซิปปา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้โมเดลซิปปาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.43)

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบซิปปาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในการมี

ส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และเป็นผู้ที่มีความพร้อมในเรื่องการรอบรู้ และเข้าใจในเนื้อหามากที่สุด ซึ่งเป็นผลเนื่องให้ผู้เรียนได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดี ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง เกิดความสนใจ มีความตื่นตัว และมีความสุขกับการเรียน ก่อให้เกิดความสามารถ ความคิด และ สติปัญญา กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ในการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมปฏิสัมพันธ์กับหมู่เพื่อน ครู อาจารย์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวตลอดจนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ต้องเน้นให้นักศึกษาได้เป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงแค่ผู้ชี้แนะเท่านั้น

1.2 ครู ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมให้มากที่สุดในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน

1.3 บรรยาภาศในห้องเรียนต้องสร้างให้มีความเป็นกันเอง เพื่อช่วยลดความวิตกกังวลและความเครียดการจัดการเรียนรู้

2. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปาในสาระการเรียนรู้อื่นๆ ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา

2.2 ควรใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของครู

2.3 ควรทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา เกี่ยวกับตัวแปรอื่นนอกเหนือจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความสามารถคิดอย่างมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหา เป็นต้น

2.4 ควรมีการทำวิจัยเปรียบเทียบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่ง สปป.ลาว (ฉบับสรุป).**

นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์กระทรวงศึกษาธิการ.

ณัฐพงศ์ ศรีภูงา. (2554). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาโมเดล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทิตนา แคมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.**

พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองเทียน วัฒนาวงค์. (2555). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้หลักการเรียนรู้ซิปปา สำหรับอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุรนารี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.** วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

นงลักษณ์ เขียวหอม. (2547). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง กระเจงน้อยจากป่าใหญ่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- บุษบา พรหมภักดี. (2552). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โมเดลซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปัทมิตา ไชยทิพย์. (2553). **ความสามารถด้านการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พลมณี สิลิพง. (2549). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาในวิชาฟิสิกส์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์. (2553). **รายงานสรุปประจำปีการศึกษา 2553**. หลวงพระบาง: มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์.
- สุนทร สมบัติธีระ. (2555). **การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องจำนวนจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้โมเดลซิปปา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมเกียรติ ศรีรุ่งเรือง. (2555). **การพัฒนากระบวนการกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเสริม สุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโลก กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา โดยใช้โมเดลซิปปาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น